

ligere for dem at sidde med Klasser paa 15 à 20 Elever end med Klasser paa 3 Elever, som man, i det Mindste i nogle af Statens Skoler, for nogle Aar siden har oplevet. Men om det fra Statens Side egentlig er heldigt, at denne Tilgang er saa stor, er et andet Spørgsmaal. Jeg tror, det vil kunne forsvares at støtte disse Bestræbelser, naar man kommer ind paa at omdanne vore Latinskoler i Retning af, at de ikke længere blive en særlig Forberedelse til Universitetet, men mere almindelige Dannelsesskoler, og komme bort fra det Grundlag, hvorpaa de hvile, og naar man søger at lade dem overhovedet blive tilgængelige for alle dem, der ønske at give deres Børn en noget videre-gaaende Uddannelse, end de almindelige Realskoler give. Jeg skal imidlertid ikke fordybe mig i dette Emne, men kun henlede den høitærede Kultusministers Opmærksomhed paa, at den Motivering, han giver denne Nedsættelse, er saa vidtrækkende, at Nedsættelsen med 3,000 Kr. bliver noget lille i Forhold til Motiveringen.

Den høitærede Kultusminister har jo i det sidste Aar, som det maaske ogsaa vil være dette Thing bekendt, udfoldet en meget ivrig Reformvirksomhed overfor Skolevæsenet. Der er kommet nye Examinationsbestemmelser for Lærere og Lærereinder, et nyt Sangregulativ, der jo ganske vist har været underkastet en hel Del Kritik, og disse Bestræbelser for ad administrativt Veie at reformere vort Skolevæsen have ogsaa sat en Frugt paa denne Finanslov; som jeg gjerne vilde henlede Opmærksomheden paa, idet der nemlig søges Bevilling til en Forøgelse af Gymnastikinspektionen. Sang og Gymnastik ere to Sag, som pleie at følges ad, saa jeg undrer mig slet ikke over, at ligesom Sangen har været Gjenstand for Reform, skulde Gymnastikken ogsaa være det. Imidlertid kan jeg ikke sige, at den Maade, hvorpaa Kultusministeren ønsker at reformere Gymnastikken her i Landet, forekommer mig at være enten ganske klar eller ganske heldig. Det hedder i Motiveringen heraf, at Inspektionen af Gymnastik-Undervisningen i Skolerne er nu saa godt som udelukkende lagt i een Mands Haand, og da denne Inspektion omfatter alle Landets Skoler, kan det forstaaes, at den hidtil ikke har været meget værd; derfor ønsker den høitærede Minister at udsende 10 Sagmænd, der i Løbet af 3 Uger om Sommeren kunde inspicere ca. 700 Skoler; der-ved vilde i Løbet af 4—5 Aar alle Landets Almueskoler kunne blive inspicerede. Det er imidlertid et Spørgsmaal, om der er Noget at inspicere de fleste Steder; thi naar man kjender lidt til vore Landsbytskolelærere, saa

tror jeg vist, man kan sige, at en stor Del af dem ikke egentlig egner sig til at give Gymnastikundervisning, saa at en Inspektion overfor deres Landsbytskoler foreløbig turde støde paa en Del Vanskeligheder. Derfor synes jeg, man begynder fra den forkerte Side. Vi ere virkelig i Forveien her i Landet rigt forsynet med Inspektører paa alle Omraader. Der er snart ikke et eneste Omraade her i Landet, hvor der ikke er et betydeligt Antal Mennecker, hvis Livsophold det er at inspicere. Inden man ansætter Inspektører over Gymnastikken i Landsbytskoler, forekommer det mig, at der burde gjøres noget ganske Forvarligt for at udvikle Gymnastikken. Det var rimeligt, først at staffe Lærere, inden man staffer Inspektører over disse Lærere, og det var rimeligt at staffe gode og hensigtsmæssige Gymnastikløbaler og Gymnastikapparater, inden man indfører denne Inspektion. Jeg tror derfor, at den høitærede Kultusminister i sin prisværdige Bestræbelse for at reformere er begyndt fra den forkerte Led. Jeg kunde let pege paa den Opgave, her vil foreligge, og som man fra mange Sider ønsker fremmet ogsaa fra Statens Side, f. Ex. Oprettelsen af et Centralinstitut for virkelig Skolegymnastik her i Landet. Hele vor Gymnastik har hidtil i en alt for høi Grad haft et militært Tilfnit, hvilket ikke altid er heldigt. Jeg husker, hvorledes min egen Gymnastikundervisning i Skolen blev ledet af en nogle og 70-aarig afsteddiget Underofficer, der selv manglede enhver form for Betingelse for at vise os Drengene, hvorledes de gymnastiske Øvelser skulde udføres, og ligesaa vist manglede enhver form for Evne til at sætte os i Gang dermed. Det blev derfor ikke engang nogen Militær-Gymnastik, men kun et Brængbillede af, hvad der kan kaldes Gymnastik. Jeg tror, vi trænge i høieste Grad til, at der virkelig gjøres Noget for at uddanne Gymnastiklærere til Skolerne her i Landet; dette er noget helt Andet end Gymnastiklærere til Hæren; overhovedet er den militære Gymnastik næppe den pædagogiske. Derfor kunde jeg have lyst til at spørge den høitærede Minister om, hvad han forstaaer ved 10 saadanne Sagmænd, om det vil sige saadanne gamle afsteddigede Underofficerer, som skulle rejse Landet rundt og se paa Gymnastikken, eller hvilken Slags faglig Uddannelse han tænker sig, at disse Mænd skulle have. Der staaer som bekendt for Tiden en temmelig livlig Kamp her i Landet mellem den militære Gymnastik og den pædagogiske eller sivile eller, som den ogsaa kaldes, Sundhedsgymnastik — fjært Barn har mange Navne. Jeg kunde have stor